

Bruksela, 13 maja 2022 r.
(OR. fr)

8979/22

COH 39
SOC 260

NOTA

Od:	Prezydencja
Do:	Komitety Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Jak zapewnić rozwój zgodny ze wspólnymi celami, a jednocześnie w większym stopniu uwzględnić rozwiązania służące osiągnięciu tych celów wypracowane na szczeblu lokalnym? = Wymiana poglądów

Na posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych poświęconym polityce spójności, które ma się odbyć 2 czerwca, ministrowie odpowiedzialni za politykę spójności są proszeni o wymianę poglądów na następujący temat: „Jak zapewnić rozwój zgodny ze wspólnymi celami, a jednocześnie w większym stopniu uwzględnić rozwiązania służące osiągnięciu tych celów wypracowane na szczeblu lokalnym?”; podstawą dyskusji będzie dokument prezydencji zamieszczony w załączniku do niniejszej noty.

Rada do Spraw Ogólnych – spójność (2 czerwca 2022 r.)**Nota stanowiąca podstawę do dyskusji**

Motto Unii Europejskiej – „Zjednoczeni w różnorodności” – nigdy nie było tak aktualne, jako że dramatyczne wydarzenia na naszych granicach przypomniły nam o tym, jak bardzo pokój nadal stanowi jeden z najważniejszych i fundamentalnych celów Unii Europejskiej. Uznanie bogactwa kultur i języków naszej Unii oznacza również uznanie różnorodności regionów i społeczności terytorialnych, które ją tworzą. W świecie, który mierzy się z konsekwencjami wielkich przemian klimatycznych, cyfrowych i społecznych, to właśnie te różne elementy naszego wspólnego dziedzictwa i ich harmonijny i zrównoważony rozwój sprawiają, że razem jesteśmy silniejsi.

Od czasu jej utworzenia europejska polityka spójności stanowi podstawę wspólnych ścieżek rozwoju i wzrostu w celu poszukiwania większych możliwości zrównoważonego rozwoju, ograniczenia ryzyka napięć wynikających z nadmiernych dysproporcji i poprawy jakości życia wszystkich Europejczyków.

Najnowsze sprawozdanie w sprawie spójności potwierdziło, że zwiększa się konwergencja między państwami członkowskimi i między regionami Unii i że poziom rozwoju Unii ulega poprawie. Wskazało jednak również nowe wyzwania i zagrożenia dla spójności, do których należy się przygotować już teraz, w oparciu o wspólnie określone strategie i cele, zwłaszcza po to, by zaproponować trwałe rozwiązania następujących problemów:

- odseparowywanie się niektórych terenów (wiejskich, peryferyjnych, przechodzących transformację przemysłową itp) i ich mieszkańców, którzy czują się pozostawieni samym sobie i odsunięci, z dala od głównych zmian gospodarczych i społecznych, co sprzyja rozpowszechnianiu się zjawiska „geografii niezadowolenia”

- trudności odczuwane w wielu regionach, które – pomimo otrzymywanej pomocy – nadal znajdują się w sytuacji stagnacji lub nawet regresu, jeśli chodzi o wskaźniki rozwoju, w porównaniu ze średnią europejską i które nie potrafią wejść na ścieżkę zrównoważonego wzrostu. Te pułapki związane z rozwojem dotyczą wszystkich obszarów geograficznych Unii i wszystkich poziomów rozwoju.

Ustalenia te skłaniają nas również do przeanalizowania:

- trafności metod – w odniesieniu do okresu po 2027 r. – stosowanych w ramach trzech generacji programów i służących ukierunkowaniu działań na rzecz rozwoju w tych regionach; oraz
- możliwości dostosowania priorytetów polityki spójności w taki sposób, by poszczególne regiony mogły odzwierciedlić swoje potrzeby i uwzględnić swoje wewnętrzne zdolności rozwojowe, które nie są i nie mogą być jednolite w całej Unii Europejskiej.

Na podstawie tych ustaleń prezydencja pragnie omówić stępującą kwestię:

Czy należy ponownie przemyśleć stosowaną metodę?

Europejska polityka regionalna określa wspólne europejskie wytyczne dla wszystkich regionów, niezależnie od ich charakterystyki. Powszechnie uznaje się jednak, że podmioty lokalne najlepiej potrafią określić swoje potrzeby oraz że nie wszystkie sytuacje wymagają takich samych odpowiedzi (*one size does not fit all* – nie istnieje rozwiązanie uniwersalne).

Jak możemy zatem zapewnić rozwój zgodny ze wspólnymi celami, a jednocześnie pozwolić na większe zróżnicowanie, tak by uwzględnić różne sytuacje wyjściowe?

Jak uprościć wdrażanie polityki przy jednoczesnym utrzymaniu odpowiedzialności podmiotów lokalnych i zachowaniu zasady partnerstwa, tak by wspierać różne ścieżki służące osiągnięciu ogólnych europejskich wytycznych strategicznych?